

[Poulsgaard]

Og så alle de dyre floskler – man bliver så træt af at høre floskler i dette folketing, man bliver så træt af det i det hele taget. Det er godt, vi har en mand som Reagan, der tør gå imod terrorismen. Blandt alle de floskler, man hører, er der faktisk nogle, der siger hellere død end rød, men den opfattelse deler SF selvfølgelig ikke.

Justitsministeren siger, det er en udmærket ordning, vi har. Ja men hvori ligger den udmærkede ordning? Fejlen ved § 6 er netop, at man skal igennem hele bureaukratiet, hver eneste gang man skal have speciel tilladelse. Det var da meget bedre at ændre den, så at de, der har forstand på det, kunne begynde at sælge og producere til gavn for dansk beskæftigelse.

Hr. Lenger kan godt spare sig. Vi vil da gerne være med i dansen om guldkalven. Hvem vil ikke det? Men sagen er jo, at man så dygtigt har formået at bilde befolkningen ind, at der er noget odiøst i at tjene penge. Indtjening er nu engang en forudsætning for, at man kan bevare velfærdsstaten, enten man kan lide det eller ej.

Endvidere bliver der spurgt, om der er kommet nye argumenter siden sidst. Ja, hvis man læser aviser en lille smule, så vil man se, at det socialdemokratiske medlem hr. Knud Damgaard, som ikke er til stede nu, her i sommer var fremme med noget om, at man eventuelt skulle overveje det; måske var det i efterårets debat.

Men der blev altså ikke meget at sige tak for, og det beklager jeg, ikke så meget på fremskridtpartiets vegne som på værftsindustriens vegne. Jeg beklager det på vegne af alle de dygtige mennesker, der kunne have fået beskæftigelse. Det er for naivt at tro, at det ville få nogen som helst afgørelse på freden i verden, om vort lille land, der bare udgør en promille af verdens befolkning, har en lille våbenproduktion eller ej, men det falder jo godt i tråd med den politik, man fører herinde.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg ved ikke, hvad det er, der får hr. Poulsgaard til at prøve på hele tiden at gavne socialdemokratiet ved at sige, at fornuftige forslag er socialdemokratisk politik. Det er jo aldeles ikke tilfældet, og det troede jeg i

og for sig hr. Poulsgaard og jeg var enige om.

I dette tilfælde vil hr. Poulsgaard altså have, at vi skal ophæve § 6 i våbenloven, vel med den virkning, at man så bare kan producere los af våben, sælge ud af dem til hvem man vil, og det er jo nok navnlig krigsførende lande, der er interesseret i at købe de våben. Det er altså hr. Poulsgaards standpunkt, men mit standpunkt er et ganske andet, nemlig at vi ikke mener, at man, når det drejer sig om våben, som vi vel kan være enige om er ret farlige genstande, bare kan producere frit og sælge frit, men må have lidt hold i det. Jeg mener også, det er velbegrundet de steder, hvor vi siger nej. Hvis der er krigshandlinger, eller hvis der er en politisk situation, der hurtigt kan udvikle sig til krig, er det tilfælde, hvor vi griber ind. Vi ønsker ikke at medvirke til krigshandlinger her i verden, og dette anser jeg for at være en god og fornuftig borgerlig politik.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ministeren og undertegnede kan hurtigt blive enige om, at våben er noget djævelskab. Vi har heller ikke i vort forslag forestillet os, at danskerne skulle have skydevåben frem i nogen lande; det er vi fuldstændig enige med regeringen i. Vi ser da også meget gerne, at der bliver ført nedrustningsforhandlinger, og at der kom en international aftale om nedrustning – man ville da være idiot, hvis man ikke gik ind for det – men vi må også tage stilling til den verden, vi lever i, og det er det, vi gør. Ministeren står heroppe og siger alle de kønne ord, men vi ved jo godt, at både Frankrig, Rusland og USA leverer våben. Man kan få våben dér; vi skal bare som på mange andre områder konkurrere på lige fod med disse lande. Og den smule, Danmark kan levere, betyder, som jeg sagde før, hverken fra eller til, men det kunne betyde nogle arbejdspladser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.